

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der sker jo faktisk allerede en systematisk gennemgang. Kommunerne er forpligtede til at undersøge, om barnet eller det unge menneske har andre problemer.

Jeg har svært ved at forstå, at fru Sandy Brinck, der jo tilhører et parti, der trods alt har siddet i regering i mange år, nu kan sige, at det, at den borgerlige regering har afsat væsentlige, betydelige midler til at udvide kapaciteten på området for at sikre, at der er nogle pladser til de unge mennesker, så de kan komme i behandling, er at læne sig tilbage. Situationen er jo netop den, at vi både i forbindelse med finansloven og i forbindelse med psykiatriaftalen har øget kapaciteten på området væsentligt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Fru Charlotte Dyremose nævnte anbringelsesreformen og forhandlingerne om den. Vil fru Charlotte Dyremose uddybe, hvordan anbringelsesreformen kan have indflydelse på kvaliteten af behandlingen af kriminelle børn og unge på sikre institutioner?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, mener jeg, at det vigtige i anbringelsesreformen netop er, at vi skal sikre os, at der sker den bedst mulige, bedst kvalificerede undersøgelse af alle børn og unge, som har nogle problemer. I forbindelse med anbringelsesreformen mener jeg også, det er væsentligt at se på de børn, som f.eks. har nogle problemer, fordi deres forældre mangler evnerne til at blive gode forældre. I de tilfælde skal det også sikres, at de undersøgelser, der foretages ude i kommunerne, er så gode som muligt, uanset hvad det enkelte barns problem er, og uanset hvilken baggrund det enkelte barn måtte have.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg skal stille spørgsmålet en gang til: Jeg er sådan set med på, at anbringelsesreformen ønsker alt godt i denne verden, men på hvilken måde skal den påvirke kvaliteten af behandlingen på sikre institutioner for kriminelle børn og unge?

Anbringelsesreformen handler jo om, på hvilken måde og med hvilket formål og med hvil-

ken strukturel håndtering af sagsbehandlingsmødet man anbringer børn, som ikke kan bo i deres eget hjem, og som ikke er kriminelle. Hvad har anbringelsesreformen at gøre med det beslutningsforslag, vi drøfter her i dag?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal prøve at svare en gang til. Jeg har på intet tidspunkt sagt, at den havde noget at gøre med den kvalitet, der foregår, når behandlingen er gået i gang. Det, jeg påpeger, er bare, at vi i forbindelse med anbringelsesreformen også skal sikre, at vi få lavet de rigtige undersøgelser, så de børn og unge, der har behov for at komme i et bestemt behandlingstilbud, også kommer det.

Det gælder naturligvis også, hvis den umiddelbare årsag til en anbringelse kunne være kriminalitet, altså at man har fornemmet, at der er nogle problemer på hjemmefronten, der fører til kriminalitet, og at der så måske bag det kunne ligge en psykisk lidelse.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Jeg synes sådan set, der er blevet gjort meget på det her område i mange år, så jeg oplever det ikke som en konkurrence om, hvem har gjort mest eller vil gøre mest. Jeg tror også, det har været fælles for os, at vi har undervurderet de socialpsykologiske problemer, der faktisk er involveret, og hvor tunge de problemer er for de unge.

Det er derfor, man kan spørge sig selv: Hvis nogle af de problemer, der er beskrevet, skal tackles bedre, så vi ikke siger, at de er uden for pædagogisk rækkevidde, hvad er det så, der skal til, for at man kan nå dem med nogle pædagogiske værktøjer?

Jeg tror, det er vigtigt, at man inddrager psykiatere og psykologer mere systematisk i behandlingen og i denne her screening. Det, der selvfølgelig vil være utrolig rart, er, hvis regeringspartierne er med på at sige, at det sådan set er målet med det. Det er det, jeg spørger om. Er det hørt rigtigt, at regeringspartierne også siger, at det er deres mål?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er helt sikkert også Det Konservative Folkepartis mål, at vi skal sikre, at vi med hensyn til de børn og unge, som f.eks. begår kriminalitet,